

Fratta

I.

Abans que·l blanc pueg sion vert,
ni veiam flor en la sima,
quan l?auzel son de chantar nec,
q?us contra·l freg non s?esperta,
adoncs vuelh novelhs motz lassar
d?un vers, qu?entandan li melhor,
que·l bes entre·ls bos creis e par.

II.

Per so·m plai qu?en lo temps no vert
mostre·s vers de razon prima
als valens, cui sabers cossec,
quar esta gens mal aperta
non sabon ren, que·is vol levar,
que sens per nulh doctrinador
ses bon cor no pot melhurar.

III.

Dins es poirida e sembla vert
un?avols gens, que blastima
tot so qu?anc dreitura amec;
e pus negus no s?acerta;
Dieus, quant pot hon en els blasmar,
qu?anc no·i agron l?artelh menor
manht home, a cui augh pretz dar.

IV.

Nuls hom del mon non a pretz vert,
quan vol daurar e pueys lima,
per qu?es fols sel que·s n?auzec,
pos ve que bes no·i reverta;
qu?a la cocha pot hom proar
amic de boca ses amor,
mas don no ves, non esperar.

V.

Qui anc vi fresc ioven ni vert,
ar es mortz per gent cayma,
que cuja far tot lo mon sec,
qu?ieu non vey fol ni mamberta,
q?us no fassa sofren son par;
per so frutz torna en peior:

dous semblan ab sabor d'amar.

VI.

Ben sap far paisser herba vert
femna, que-l marit encrima
per son avol fag tener nec;
d'aqui nays la gens dezerta
de pretz, q?us no n?auza parlar
mas: de mal frug mala sabor;
e·lh filh no volon sordeiar.

VII.

Aissi naisson sec e non vert,
q?us d?enjan non repayma;
ni anc, pos Dieus Adam formec,
non tenc tant sa port? uberta
bauzia, qu?en fai manhs intrar;
que lop son tornat li pastor,
qui degron las fedas gardar.

VIII.

Cobeeza a mort pretz vert,
qu?ensenha·ls baros d?escrima;
e cobezetatz s?abrazec,
un?arsors, que es uberta,
don vezem manht ric abrazar;
pretz cuion traire d?aul labor,
mas anc ses Dieu no vi pretz car.

- letto 448 volte

Credits | Contatti | © Sapienza Università di Roma - Piazzale Aldo Moro 5, 00185 Roma T (+39) 06 49911
CF 80209930587 PI 02133771002

Source URL: <https://letteraturaeuropaea.let.uniroma1.it/?q=laboratorio/fratta>